

Nr 548.

Av fröken **Wetterström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 160, angående anslag till avlöningar till häradsskrivarna m. fl. för budgetåret 1953/54.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 160 till årets riksdag angående anslag till avlöningar till häradsskrivarna m. fl. för budgetåret 1953/54 föreslås en ändrad personalorganisation för häradsskrivarkontoren, innebärande en minskning av antalet landskanslisttjänster från 70 till 23, inrättande av 156 kontoristtjänster i Ce 13, ökning av antalet kanslibiträden i Ce 11 från 156 till 216 samt en reduktion av kontors- och skrivbiträdestjänsterna från 733 till 618.

Till grund för propositionen ligger ett av landskamreraren i Stockholms län A. G. A. Wigert såsom sakkunnig utarbetat förslag till fögderiindelning samt häradsskrivarorganisation.

I vad avser personalorganisationen har utredningsmannen föreslagit, att av de 70 icke-ordinarie landskanslister, som f. n. stadigvarande tjänstgör på fögderier, fortsättningsvis endast en för varje län med undantag för Gotlands län eller sammanlagt 23 skulle bibehållas. Propositionen följer i denna del utredningsmannens förslag, vilket alltså innebär en minskning av antalet kvalificerade tjänster inom häradsskrivarorganisationen med 47. Beträffande biträdespersonalen har utredningsmannen — vid nuvarande fögderiindelning — föreslagit inrättande av kansliskrivartjänster såsom högsta biträdestjänster i 45 fögderier, d. v. s. i alla fögderier med fler än 7 biträdestjänster samt i vissa av de fögderier, som tilldelats 7 biträdestjänster. I övriga fögderier föreslås kontoristtjänster som högsta biträdestjänster. Inom hela organisationen föreslås en utökning av antalet kanslibitträdestjänster.

Över utredningsmannens förslag har yttrande avgivits av 1947 års biträdesutredning, som häröver bl. a. anfört följande.

»Beträffande det i promemorian framlagda förslaget angående inrättande av kansliskrivar-, kontorist- och kanslibitträdestjänster vill utredningen framhålla, att i promemorian saknas närmare redogörelse för de arbetsuppgifter som avsetts skola ankomma på biträden inom de olika lönegraderna. Utredningen har emellertid, på grundval av vad i ärendet anförts samt utredningens egna undersökningar och iakttagelser i samband med utlåntagandet den 14 mars 1950, för egen del tillräckligt underlag för en bedömning av förslaget.

Principen att i alla fögderier inrättas en biträdestjänst över kansli-biträdesgraden, nämligen antingen en kansliskrivar- eller en kontorist-tjänst, tillstyrkes av utredningen. Angående fördelningen av dylika tjänster föreslås i promemorian, att 45 kansliskrivar- och 111 kontoristtjänster inrättas, motsvarande respektive 4,6 % och 11,3 % av hela antalet biträdestjänster. Detta förslag, som är organisatoriskt underbyggt, föranleder i och för sig icke någon erinran från biträdesutredningens sida. Utredningen vill emellertid framhålla, att utredningen uppmärksammat att exempelvis för Sala fögderi med 32 472 invånare föreslagits 1 kansliskrivare och 6 övriga biträden, medan exempelvis för Jämtlands västra fögderi med nästan exakt samma invånarantal (32 481) och samma antal biträden utöver det främsta föreslagits 1 kontorist i stället för 1 kansliskrivare. Utredningen förutsätter att olikheter av detta slag äro motiverade av andra på frågan inverkan omständigheter än befolkningssiffran och antalet biträdestjänster.

Förslaget till fördelning av kanslibiträdes- och lägre biträdestjänster, innebärande ett antal av 215 (21,9 %) respektive 611 (62,2 %) finner sig biträdesutredningen kunna tillstyrka.»

Ytterligare må framhållas, att så som framgår av propositionen förslaget rörande biträdespersonalen av remissmyndigheterna i huvudsak tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Statskontoret förklarar sig emellertid ha erhållit »intrycket», att förslaget icke står i överensstämmelse med de normer, som tillämpats vid löneregleringen 1952 för biträdespersonal inom andra förvaltningsgrenar. Förenämnda redovisning torde dock klarlägga, att biträdesutredningen själv tillstyrkt förslaget och att detsamma följaktligen torde följa av biträdesutredningens för statsförvaltningen i övrigt tillämpade normer. I detta sammanhang må även framhållas, att vid länsstyrelserna finnas arbetsuppgifter för biträdespersonal, vilka äro helt jämförbara med dem, som åligga fögderipersonalen. För de mest kvalificerade av dessa arbetsuppgifter finnas vid länsstyrelserna kansliskrivartjänster, antingen enligt tidigare personalorganisation eller genom förslag i proposition nr 245/1952 grundade på biträdesutredningens prövning.

I föreliggande proposition har departementschefen utan särskild motivering förklarat sig icke kunna biträda utredningens förslag beträffande inrättande av kansliskrivartjänster. Sett mot bakgrunden av vad i det föregående anförts, måste detta anses innebära, att arbetsuppgifter, som inom förvaltningen i övrigt hänförts till kansliskrivargraden, skulle värderas lägre inom häradsskrivarorganisationen, vilket förefaller desto mera egenomligt i betraktande av att vissa av dessa arbetsuppgifter tidigare åvilat landskanslister.

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen med anledning av föreliggande Kungl. Maj:ts

proposition nr 160 måtte besluta, att 45 kontoristjänster inom personalorganisationen för häradsskrivarkontoren utbytes mot 45 kansliskrivartjänster.

Stockholm den 9 april 1953.

Karin Wetterström.

Margit Vinge.

Folke Kyling.

Folke Nihlfors.